

DECIZIA nr./.....2009
privind solutionarea contestatiei formulata de **SC X SRL**
inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr.

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice Sector 2 - Activitatea de inspectie fiscala, cu adresa nr. , inregistrata la DGFPMB sub nr. , asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in Bucuresti, .

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta la data de **23.09.2009** si inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 2 sub nr. , il constituie urmatoarele acte administrative fiscale:

- Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , intocmita de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice Sector 2, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , prin care s-au stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de **Y lei**, astfel:

- CAS angajator	Y1 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y2 lei;
- CAS asigurati	Y3 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y4 lei;
- CA pentru somaj angajator	Y5 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y6 lei;
- CA pentru somaj asigurati	Y7 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y8 lei;
- CA pentru accidente de munca si boli profesionale angajator	Y9 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y10 lei;
- CASS angajator	Y11 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y12 lei;
- CASS asigurati	Y13 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y14 lei;
- TVA	Y15 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y16 lei;
- impozit pe profit	Y17 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y18 lei.

- Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .

Actele aministrative contestate au fost comunicate sub semnatura la data de **31.08.2009**.

Prin contestatia formulata societatea nu precizeaza cuantumul sumelor contestate individualizate pe categorii de obligatii fiscale.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin.(1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC X SRL**.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL aduce urmatoarele argumente:

Concluziile inspectiei fiscale cu privire la contributiile pentru salarii, impozitul pe profit si TVA nu au la baza evidentele concrete ale societatii pe perioada controlata.

Echipa de control a procedat la excluderea din baza de calcul a pierderii contabile la data de 31.12.2003 si a unor cheltuieli deductibile aferente activitatii proprii societatii (arc compresie, comutatoare, soda caustica, adezivi, masina lustruit pardoseli, aparat sudura - anexa nr.22), materiale de constructie pentru care nu era nevoie de autorizatie de constructie (anexa 23), gaze naturale (anexa 24) si alte utilitati pentru perioada de intrerupere si suspendare a activitatii, fara sa aiba o justificare legala.

Ca si in cazul impozitului pe profit consideratiile controlului cu privire la TVA sunt excesive, punitive si distructive, cu scopul de a forta desfiintarea societatii.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei si modificarea actelor administrative atacate conform situatiei prezentate.

II. Prin:

- Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 au stabilit, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de Y lei;

- Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare de plata.

III. Fata de constatarile organului fiscal, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

SC X SRL este inregistrata la ORC sub nr. J40/ /2001 si are CUI RO .

Obiectul de activitate al societatii este divers: fabricarea berii - cod CAEN 1596; restaurante - cod CAEN 5330; cafenele si baruri fara spectacol - cod CAEN 5541; comert cu amanuntul de produse alimentare, bauturi, tutun - cod CAEN 5211; comert cu ridicata de produse alimentare, bauturi, tutun - cod CAEN 5139 si nealimentare - cod CAEN 5147.

Prin raportul de inspectie fiscala nr. ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul AFP sector 2 a efectuat inspectie

fiscala generala la S.C. X S.R.L., in baza adresei nr. transmisa de Serviciul Inspectie 4 din cadrul DGFPMB nr. .

Ca urmare a constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr. , organele de inspectie fiscala din cadrul AFP sector 2 au emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , prin care au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de Y lei si Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. , prin care nu au fost stabilite obligatii fiscale in urma inspectiei fiscale.

3.1. Referitor la Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.

3.1.1. Cu privire la CAS angajator in suma de Y1 lei, CAS asigurati in suma de Y3 lei, CA pentru somaj angajator in suma de Y5 lei, CA pentru somaj asigurati in suma de Y7 lei, CA pentru accidente de munca si boli profesionale angajator in suma de Y9 lei, CASS angajator in suma de Y11 lei, CASS asigurati Y13 lei si majorari de intarziere aferente acestor contributii in suma totala de Y2+Y4+Y6+Y8+Y10+Y14 lei, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti, prin Serviciul solutionare contestatii se poate pronunta pe fond asupra diferentelor de obligatii fiscale de plata stabilite de inspectia fiscala, in conditiile in care contestatara nu a individualizat sumele de plata contestate si nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 2 au stabilit, in baza Raportului de inspectie fiscala nr. , obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de Y1 - Y14 lei aferente veniturilor salariale, dupa cum urmeaza:

- CAS angajator	Y1 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y2 lei;
- CAS asigurati	Y3 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y4 lei;
- CA pentru somaj angajator	Y5 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y6 lei;
- CA pentru somaj asigurati	Y7 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y8 lei;
- CA pentru accidente de munca si boli profesionale angajator	Y9 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y10 lei;
- CASS angajator	Y11 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y12 lei;
- CASS asigurati	Y13 lei;
- majorari de intarziere aferente	Y14 lei

Prin contestatia formulata, societatea nu a individualizat sumele de plata contestate si nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia referitor la decizia contestata.

In drept, in conformitate cu prevederile art.205 si art. 206 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicat si cu normele metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004:

Codul de procedura fiscala:

“Art.205 - (1) Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii.

(2) Este îndreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributia stabilite prin decizie de impunere se contesta numai împreuna. (...).”

“Art. 206 - (1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) **obiectul contestatiei;**

c) **motivele de fapt si de drept;**

d) **dovezile pe care se întemeiaza;**

e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum si stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii.”

Norme metodologice:

“175.1. În contestatiile care au ca obiect sume se va specifica cuantumul sumei totale contestate, individualizata pe categorii de impozite, taxe, datorie vamala, contributii, precum si accesorii ale acestora. În situatia în care se constata nerespectarea acestei obligatii, organele fiscale de solutionare competente vor pune în vedere contestatorului, printr-o adresa, sa precizeze, în termen de 5 zile de la comunicarea acesteia, cuantumul sumei contestate, individualizata.”

De asemenea, pct. 2.4 si 2.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

“2.4. Organul de solutionare competent **nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt si de drept** pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

2.5. În exercitarea rolului activ, organul de solutionare va solicita contestatorului, pe baza de scrisoare recomandata cu confirmare de primire, prezentarea, în termen de cinci zile de la data comunicarii acesteia, a motivelor de fapt si de drept, **sub sanctiunea respingerii contestatiei ca nemotivata.**”

Prin contestatia inregistrata la AFP sector 2 sub nr. , societatea precizeaza ca se indreapta impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , in ceea ce priveste contributiile aferente veniturilor din salarii si majorarile de intarziere aferente acestora solicitand admiterea contestatiei si modificarea actelor administrative atacate, fara a prezenta motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia si fara a specifica cuantumul sumelor contestate individualizate pe categorii de impozite, asa cum prevede pct. 175.1 din normele metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscala.

Intrucat societatea nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia formulata si nici sumele individualizate pe categorii de impozite, prin adresa nr. , Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.F.P.M.B. a solicitat contestatarei, in temeiul pct.175.1 din normele metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscala, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004 si pct.2.4 si 2.5 din Instructiunile aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, precizarea in scris, in termen de cinci zile de la primirea respectivei adrese, a cuantumului sumelor contestate, precum si a motivelor de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia formulata pentru fiecare categorie de obligatii si a dovezilor pe care isi intemeiaza contestatia.

Adresa nr. a fost returnata de posta la data de 28.10.2009 cu mentiunea “destinatar lipsa domiciliu” si “expirat termen pastrare”. Prin urmare, organul de solutionare a procedat la aplicarea prevederilor art.92 din Codul de procedura civila, respectiv la comunicarea prin afisare la sediul SC X SRL din Bucuresti str. Aromei nr.75, sector 2. In acest sens a fost intocmit procesul verbal nr. privind indeplinirea procedurii de comunicare prin afisare a adresei nr. .

Pana la data solutionarii prezentei decizii, contestatara nu a dat curs solicitarilor din adresa nr. .

Avand in vedere cele retinute mai sus, precum si faptul ca societatea nu a adus nici un argument referitor la obligatiile reprezentand CAS angajator in suma de Y1 lei, CAS asigurati in suma de Y3 lei, CA pentru somaj angajator in suma de Y5 lei, CA pentru somaj asigurati in suma de Y7 lei, CA pentru accidente de munca si boli profesionale angajator in suma de Y9 lei, CASS angajator in suma de Y11 lei, CASS asigurati Y13 lei si majorari de intarziere aferente acestor contributii in suma totala de Y2+Y4+Y6+Y8+Y10+Y14 lei si stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. , rezulta ca Serviciul solutionare contestatii din cadrul DGFP-MB nu se poate substitui contestatarei cu privire la motivele de fapt si de drept, a sumelor contestate si a dovezilor, care sunt elemente obligatorii si expres prevazute de art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul de procedura fiscala, republicat.

Prin urmare, avand in vedere si prevederile art.213 alin.(5) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, unde se specifica: “**Organul de solutionare competent se va pronunta mai întâi asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar când se constata ca acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei**”, rezulta ca organul de solutionare a contestatiei nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei, drept pentru care contestatia se va respinge ca nemotivata.

3.1.2. Cu privire la impozitul pe profit in suma de Y17 lei si la majorari de intarziere aferente in suma de Y18 lei, cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza aceste sume

de plata, in conditiile in care potrivit legii se admit la deducere numai cheltuielile efectuate in interesul direct al activitatii si care sunt aferente realizarii veniturilor, iar in sustinerea contestatiei nu depune niciun document care sa modifice constatarile organelor de inspectie fiscala referitoare la cheltuielile neacceptate la deducere.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. a fost stabilita o diferenta de impozit pe profit de plata in suma de Y17 lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y18 lei.

Stabilirea diferentelor de impozit pe profit a avut la baza neadmiterea la deducere a unor cheltuieli inregistrate de societate in perioada 2003-2007, astfel: in suma de lei pe anul 2003, in suma de lei pe anul 2004, in suma de lei pe anul 2005, in suma de lei pe anul 2006 si in suma de de lei pe anul 2007, cheltuieli considerate de inspectia fiscala ca nefiind efectuate in interesul direct al activitatii proprii societatii, in conformitate cu prevederile legale in vigoare pe perioada verificata.

In drept, in ceea ce priveste deductibilitatea cheltuielilor, potrivit Legii nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificarile si completarile ulterioare si Instructiunilor aprobate prin HG nr.859/2002, precum si Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

Legea nr. 414/2002:

“Art. 7 - (1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta între veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si se adauga cheltuielile nedeductibile.”

“Art. 9. - (1) La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente veniturilor impozabile.”

(7) Potrivit prezentei legi, cheltuielile nedeductibile sunt:

(...) j) cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la baza un document justificativ, potrivit Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, prin care sa se faca dovada efectuarii operatiunii; (...).”

Instructiuni:

“9.1. Cheltuielile efectuate de un contribuabil sunt considerate ca fiind aferente veniturilor impozabile numai daca sunt efectuate în scopul realizarii veniturilor.”

Codul fiscal:

“Art. 19. - (1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta între veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate în scopul realizarii de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si la care se adauga cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul si alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

“Art. 21. - (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizarii de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

(...)

(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

(...) f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuării operatiunii sau intrării în gestiune, dupa caz, potrivit normelor; (...).”

Avand in vedere dispozitiile legale sus-citate rezulta ca sunt deductibile cheltuielile efectuate de un contribuabil, numai in masura in care ele sunt efectuate in scopul obtinerii de venituri si nu se incadreaza in categoria cheltuielilor nedeductibile stabilite prin lege.

Din analiza documentelor existente la dosarul contestatiei si din constatările organelor de inspectie fiscala referitoare la excluderea de la deductibilitate a unor cheltuieli considerate de societate ca fiind aferente desfasurării activitatii rezulta urmatoarele:

1. Referitor la cheltuielile deduse in perioada 2003-2006, prezentate in anexa 22 la raportul de inspectie fiscala:

- cheltuielile reprezentand: saltea relaxa, mancare catei, radiocasetofon, termometru catei, ghetе fotbal, televizor, cada fonta, medicamente etc. nu au putut fi considerate deductibile intrucat nu sunt aferente activitatii proprii societatii.

- cheltuielile reprezentand: arc compresiune (56 buc.), comutatoare, burghie, soda caustica (aprox. 27 tone), adezivi (ulei de caseina - aprox. 225 kg), masina lustruit pardoseli, aparat sudura, obiecte de inventar si mijloace fixe nu au putut fi identificate ca materiale consumate pentru productia de bauturi alcoolice realizata si nici justificate cu documente (bonuri de consum, procese verbale de reparatii), care sa ateste pentru ce fel de activitati si pentru ce obiectiv au fost folosite, avand in vedere ca societatea a desfasurat activitate in mai multe sedii secundare (fabrica de bere, restaurant , depozite en-gros in spatii inchiriate in Brasov, SfantuGheorghe, Fagaras, bar in orasul Victoria, magazin sat Corbi);

2. Referitor la cheltuielile cu materiale de constructii deduse in perioada 2003-2007, prezentate in anexa 23: societatea nu a prezentat documente din care sa rezulte lucrarile executate, materialele consumate si sediile unde au fost efectuate lucrari. Mai mult, din informatiile primite de la Primaria orasului Fagaras si de la Primaria din comuna Ucea, jud. Brasov unde se afla obiectivele (fabrica de bere, restaurant) ca urmare a solicitarii organelor de inspectie fiscala rezulta ca societatea nu detine autorizatie de constructie pentru aceste imobile, fapt pentru care a fost amendata.

3. Referitor la cheltuielile cu gaze naturale si alte utilitati: societatea a inregistrat pe cheltuieli facturi emise de furnizorii de utilitati (Distrigaz Sud, Electrica) aferente altor sedii decat cele in care si-a desfasurat activitatea sau pentru perioade de intrerupere si suspendare a activitatii.

Totodata, prin toate notele explicative prezentate in timpul inspectiei fiscale ca urmare a documentelor solicitate de organele de inspectie fiscala referitoare la achizitiile efectuate pentru obiectivele in care se desfasoara activitatea contestatara mentioneaza ca nu detine documentele respective.

Prin contestatia formulata, societatea nu aduce niciun argument si nu depune niciun document suplimentar fata de constatările organelor de inspectie fiscala referitoare la cheltuielile contestate, desi i s-a solicitat in mod expres acest lucru prin adresa nr. .

În speta sunt incidente prevederile art.56, art.64, art.65, art.94 și art.105 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată și ale Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.1050/2004, care precizează:

Codul de procedura fiscală:

"Art. 56 - (1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidente, documente de afaceri și orice alte înscrisuri."

"Art.64 - Documentele justificative și evidentele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere."

"Art.65 - Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal."

"Art.94 - (1) Inspectia fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora."

(2) Inspectia fiscală are următoarele atribuții:

a) **constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse (...).**

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

b) **verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;**

(...)

e) **stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferentelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale."**

"Art.105 - (1) Inspectia fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere."

Norme metodologice:

"102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidentele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale."

Prin urmare, inspectia fiscală are obligația verificării realității declarațiilor fiscale ale contribuabililor, a documentelor înscrise în evidența primară și care au stat la baza întocmirii declarațiilor fiscale, a examinării tuturor documentelor justificative și a evidentelor financiar-contabile și fiscale și a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere, care

constituie probe in vederea stabilirii corecte a bazei de impunere, **iar contribuabilii de a-si dovedi actele si faptele care au stat la baza acestor declaratii.**

Se constata ca organele de inspectie fiscala au procedat corect prin neacceptarea deducerii cheltuielilor efectuate pentru care societatea nu a putut justifica necesitatea efectuarii acestora , intrucat societatea nu a demonstrat nici cu ocazia efectuarii controlului, nici cu ocazia depunerii contestatiei, faptul ca respectivele cheltuieli au fost efectuate in interesul direct al activitatii si ca sunt aferente realizarii veniturilor si nici nu a prezentat vreun document/situatie care sa probeze afirmatiile facute cu privire la deductibilitatea cheltuielilor care au condus la stabilirea impozitului pe profit suplimentar, asa cum sustine in contestatia formulata.

Referitor la observatia contestatarei privind excluderea din baza de calcul a impozitului pe profit a pierderii contabile inregistrate la data de 31.12.2003 si a incidentei prescrierii pentru aceasta perioada se retin urmatoarele:

Organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu a inregistrat la organul fiscal Declaratia anuala privind modul de calcul a impozitului pe profit pe anul 2003, aceasta nefiind prezentata nici in timpul inspectiei fiscale.

De asemenea, desi prin contestatia formulata sustine ca a depus la AFP sector 2 Declaratia anuala privind modul de calcul a impozitului pe profit pe anul 2003, aceasta nu se regaseste ca document in dosarul cauzei.

In ceea ce priveste prescrierea dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale pe anul 2003, invocata de contestatara, se retine ca intrucat obligatia de plata a impozitului pe profit aferent anului 2003 este, potrivit art.34 din Codul fiscal, fie pana la data de 25 ianuarie 2004, fie pana la data de 15 februarie 2004, in functie de definitivarea sau nu a impozitului pe profit pe anul 2003, dreptul organului fiscal de a stabili diferente de impozit pe profit pe anul 2003 este reglementat de art.91 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, potrivit caruia:

“(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu exceptia cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) începe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui în care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel.”

Fata de aspectele prezentate, urmeaza a se respinge ca neintemeiata si nemotivata contestatia formulata de SC X SRL cu privire la impozitul pe profit in suma de Y17 lei.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere, conform prevederilor art.119 si art.120 din Codul de procedura fiscala, calcularea acestora reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul, in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*. Intrucat in sarcina contestatarei a fost stabilita o diferenta de impozit pe profit de plata de catre inspectia fiscala, pentru care s-a dispus respingerea contestatiei si pentru care nu s-au depus documente sau situatii din care sa rezulte ca organul fiscal a calculat eronat aceste accesorii, urmeaza a se respinge contestatia si pentru majorari de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de Y18 lei.

3.1.3. Cu privire la TVA in suma de Y15 lei si la majorari de intarziere aferente in suma de Y16 lei, cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza aceste sume de plata, in

conditiile in care nu probeaza faptul ca sumele reprezentand TVA deductibila sunt aferente unor achizitii efectuate in beneficiul firmei si sunt destinate realizarii de operatiuni taxabile.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. a fost stabilita o diferenta de TVA in suma de Y15 lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y16 lei.

Stabilirea diferentei de TVA de plata a avut la baza neadmiterea la deducere a TVA din facturi de achizitie efectuate in perioada 2003-2007 care nu sunt aferente realizarii de operatiuni taxabile.

In drept, potrivit art.22 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si art.145 si art.146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr.44/2004:

Legea nr. 345/2002:

"Art.22 - (4) Persoanele impozabile înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor si serviciilor destinate realizarii de:

a) operatiuni taxabile; (...).

(5) Taxa pe valoarea adaugata prevazuta la alin. (4) pe care persoana impozabila are dreptul sa o deduca este:

a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa îi fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa îi fie prestate de catre o alta persoana impozabila înregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata; (...)."

Codul fiscal:

"Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii în folosul urmatoarelor operatiuni:

a) **operatiuni taxabile;**

(...).

e) operatiunile prevazute la art. 128 alin. (7) si la art. 129 alin. (7), daca taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv."

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

a) **pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie livrate** sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa îi fie prestate **în beneficiul sau,** sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) (...)."

Norme metodologice:

"46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevazute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care sa contina

cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78."

Fata de prevederile legale anterior menționate și de documentele existente la dosarul cauzei se reține dreptul contribuabililor de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate *numai dacă sunt efectuate în beneficiul firmei și dacă sunt destinate realizării operațiunilor supuse TVA*; pe cale de consecință, taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziției de bunuri și servicii, care nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și nu sunt efectuate în beneficiul contribuabililor este nedeductibilă.

De asemenea, din coroborarea textelor de lege menționate anterior, se reține că este admisă la deducere taxa pe valoarea adăugată, în condițiile în care se demonstrează realitatea și utilitatea achizițiilor efectuate, respectiv dacă acestea au fost achiziționate în vederea realizării de operațiuni taxabile, operațiuni care trebuie să aibă legătura cu activitatea economică desfășurată de societate.

Din constatările prezentate în raportul de inspecție fiscală, rezultă că nu a fost acceptată la deducere TVA aferentă facturilor de achiziție efectuate în perioada 2003-2007 reprezentând diverse materii și materiale, materiale de construcții, gaze naturale și alte utilități prezentate în anexa 22 și 23 la raportul de inspecție fiscală și menționate la punctul 3.1.2. din prezenta decizie, întrucât acestea nu au fost efectuate în scopul realizării de operațiuni taxabile, așa cum stipulează dispozițiile legale în vigoare pe perioada verificată și facturilor de chirie pentru spațiile închiriate pentru care nu au fost prezentate notificările privind opțiunea de taxare a operațiunilor respective.

Astfel, deși potrivit prevederilor legale în vigoare pe perioada supusă impunerii, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile de bunuri și servicii efectuate este condiționat de utilizarea acestora "în folosul operațiunilor sale taxabile", respectiv dreptul de deducere se castigă și se exercită numai în situația în care operațiile economice sunt destinate utilizării pentru realizarea operațiunilor sale impozabile, societatea nu a dat curs acestor reglementări legale, întrucât, nu a prezentat nicio dovadă din care să rezulte în ce măsură aceste operațiuni sunt aferente realizării operațiunilor sale taxabile.

Se constată că organele de inspecție fiscală au procedat corect neadmitând la deducere taxa pe valoarea adăugată în suma de Y15 lei, întrucât societatea nu a demonstrat nici cu ocazia efectuării controlului, nici cu ocazia depunerii contestației, că TVA dedusă este destinată operațiunilor sale taxabile și nici nu a prezentat vreun document/situație care să probeze afirmațiile făcute, așa cum susține în contestația formulată, deși potrivit art.206 și art.213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"Art.206 (1)-Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) *motivele de fapt și de drept*;

d) *dovezile pe care se întemeiază*;

(...)"

*“Art.213 (4) - **Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.**”*

In consecinta, avand in vedere prevederile art.213 - “(1) *În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii, precum si aspectele retinute la pct.3.1.2. din prezenta decizie urmeaza a se respinge ca neintemeiata si nemotivata contestatia formulata de SC X SRL si cu privire la TVA în suma de Y15 lei.*

In ceea ce priveste majorarile de intarziere, conform prevederilor art.119 si art.120 din Codul de procedura fiscala, calcularea acestora reprezinta o masura accesorie în raport cu debitul, în virtutea principiului de drept ***accessorium sequitur principalae***. Intrucat în sarcina contestatarei a fost stabilita o diferenta de TVA de plata de catre inspectia fiscala, pentru care s-a dispus respingerea contestatiei si pentru care nu s-au depus documente sau situatii din care sa rezulte ca organul fiscal a calculat eronat aceste accesorii, urmeaza a se respinge contestatia si pentru majorari de intarziere aferente TVA în suma de Y15 lei.

3.2. Referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. , cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu solutionarea contestatiei formulata impotriva acesteia, în conditiile în care prin aceasta decizie de impunere nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare în urma inspectiei fiscale, iar contestatara nu demonstreaza vatamarea sa prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

In fapt, prin contestatia formulata, SC X SRL se indreapta si impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. , emisa în baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. , aceasta fiind comunicata sub semnatura la data de 31.08.2009.

Prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. nu au fost stabilite obligatii fiscale în urma inspectiei fiscale.

In drept, în conformitate cu dispozitiile art.205 alin.(1) si alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata :

*“(1) - **Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii.**”*

*(2) - Este îndreptatit la contestatie numai cel care considera ca **a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal** sau prin lipsa acestuia.”*

Cu privire la indeplinirea conditiilor procedurale, Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinului presedintelui ANAF nr.519/27.09.2005 precizeaza:

"9.3 În solutionarea contestatiilor, exceptiile de procedura pot fi urmatoarele: nerespectarea termenului de depunere a contestatiei, lipsa calitatii procesuale, lipsa capacitatii, lipsa unui interes legitim, contestarea altor sume si masuri decât cele care au facut obiectul actului atacat."

"13.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

(...)

d) lipsita de interes, în situatia în care contestatorul nu demonstreaza ca a fost lezat în dreptul sau interesul sau legitim; (...)."

Din documentele anexate la dosarul cauzei rezulta ca Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. contestata de societate a fost emisa in baza constatarilor cuprinse in raportul de inspectie fiscala nr. .

Se constata ca prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare in urma inspectiei fiscale, astfel incat contestatara nu demonstreaza ca a fost lezata in dreptul sau in interesul legitim prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

Ca urmare, potrivit art. 217 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 13.1 lit.d) din Instructiunile aprobate prin Ordinului presedintelui ANAF nr. , pentru capatul de cerere formulat impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. , contestatia va fi respinsa ca lipsita de interes.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.7 si art.9 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.9.1 din Instructiunile aprobate prin HG nr.859/2002, art.22 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, cu modificarile si completarile ulterioare, art.19, art.21, art.145 si art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct.46.1 din normele metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, art.56, art.64, art.65, art.94, art.105, art.119, art.120, art.205, art. 206, art.213, art. 216 alin. (1) si art.217 alin.(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, 102.1 si pct.175.1 din normele metodologice de aplicare, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct.2.4, pct.2.5, pct.9.3 si pct.13.1 din Instructiunile aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005:

DECIDE

1. Respinge ca nemotivata contestatia formulata de **SC X SRL** pentru CAS angajator in suma de Y1 lei, CAS asigurati in suma de Y3 lei, CA pentru somaj angajator in suma de Y5 lei, CA pentru somaj asigurati in suma de Y7 lei, CA pentru accidente de munca si boli profesionale angajator in suma de Y9 lei, CASS angajator in suma de Y11 lei, CASS asigurati Y13 lei si majorari de intarziere aferente acestor contributii in suma totala de Y2+Y4+Y6+Y8+Y10+Y14 lei,

stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. .

2. Respinge ca neintemeiata si nemotivata contestatia formulata de **SC X SRL** pentru impozitul pe profit in suma de Y17 lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y18 lei si pentru TVA in suma de Y15 lei si majorari de intarziere aferente in suma de Y16 lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. .

3. Respinge ca lipsita de interes contestatia formulata de **SC X SRL** impotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. .

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.

